

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΑΣ

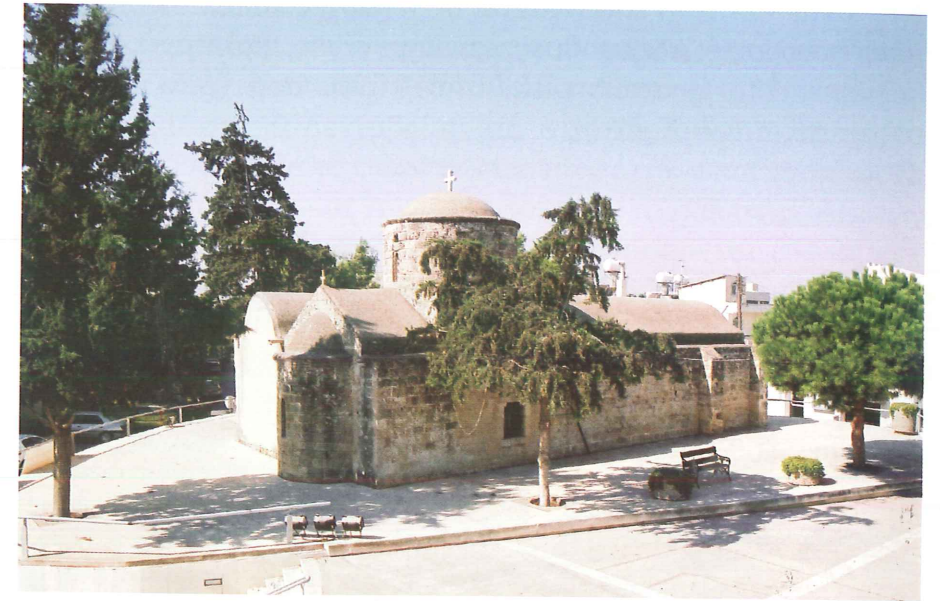
Στό κέντρο της πόλης του Παραλινιού ὀρθώνεται γιά περισσότερα ἀπό ἑφτακόσια τόσα χρόνια ἡ ἐκκλησία τῆς Ἀγίας Ἀννας. Εἶναι τό πιό παλιό οἰκοδόμημα στήν πόλν μας, ἀφοῦ τίποτε ἄλλο δέν ἔχει διατηρηθεῖ ἀπό τούς περασμένους αἰῶνες.

Ἡ ἀρχική ἐκκλησία, μικρή σέ διαστάσεις, ἀλλά ταυτόχρονα ἐπιβλητική καί κατανυκτική, ἀνήκει στόν 13ο αἰῶνα. Ἀποτελεῖ ἀψευδή μάρτυρα, ἀπόδειξη τῆς πληροφορίας, τήν ὁποία μᾶς δίνει ὁ Βουστρώνιος, ὅτι τό Παραλίμνι ὑπῆρχε ἀπό τότε καί προηγουμένως. Χαρακτηριστικά ἀναφέρει στό ΧΡΟΝΙΚΟ του ὁ ἱστοριογράφος αὐτός ὅτι «Τήν 19ην Αὐγούστου 1473 ἤρτεν ὁ μαντατοφόρος τοῦ ρε Φαράντου ὀνόματι Σεβῆρος, καί ἐσύντηχεν μέ τούς κουβερνούρηδες τοῦ Ρηγάτου καί ἐσύντηχεν μέ πολλήν σουπερτίαν (=ἀλαζωνείαν) πολλά χοντρά. Καί γροικώντας του, ἔδιωξάν τον καί ἐξωρίσαν τον ἔξω τῆς Ἀμμοχώστου εἰς τό Παραλίμνιν». Ἀπό αὐτό κατανοοῦμε ὅτι τό Παραλίμνι προ-ὑπῆρχε, ὅπως βέβαια καί ἡ ἐκκλησία τῆς Ἀγίας Ἀννας.

Ἡ ἐκκλησία τῆς Ἀγίας Ἀννας, λοιπόν, μονόκλιτη στό ἀρχικό της στάδιο, σταυροειδής ἐσωτερικά μέ τροῦλλο, εἶναι τρανός μάρτυρας τῆς ὀρθόδοξης βυζαντινῆς μας παράδοσης. Παρατηροῦμε, βέβαια, καί στοιχεῖα γοτθικῆς ἀρχιτεκτονικῆς, πού θυμίζουν τή φράγκικη κατοχή τοῦ νησιοῦ μας. Σάν φράγκικες ἐπιδράσεις ἀναφέρουμε τά ὀξυκόρυφα τόξα καί τά βεργία πού καταλήγουν σέ προβόλους.

Ἡ ἀρχική ἐκκλησία κτίστηκε στό ἰσόδομο σύστημα μέ πέντε τρες τῆς περιοχῆς. Ὁλόκληρη ἡ ἐπιφάνεια τῶν τοίχων, ἐσωτερικά, ἦταν ἀγιογραφημένη. Σήμερα οἱ ἀγιογραφίες αὐτές ἔχουν καταστραφεῖ ὀλοκληρωτικά καί μονάχα ἔχνη τους μαρτυροῦν τό παλιό μεγαλεῖο. Οἱ δύο – τρεῖς ἀγιογραφίες οἱ ὁποῖες σώζον-

ται – τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ στό βόρειο τοῖχο, τοῦ Χριστοῦ καί τῶν Ἱεραρχῶν στόν ἀνατολικό - , εἶναι ἀσφαλῶς πολύ νεώτερες καί ὄχι τῆς ποιότητος τῶν παλαιῶν ἀγιογραφιῶν.

Ἐκκλησία Ἀγίας Ἀννας.

Ἀντί τῶν ἀγιογραφιῶν, σήμερα ἡ ἐκκλησία διακοσμεῖται ἐσωτερικά μέ ἐντοιχισμένα ἑγχρωμα πιάτα νεώτερης ἐποχῆς, τοποθετημένα σέ σχηματισμούς.

Ἡ ἀψίδα τοῦ ἱεροῦ εἶναι ἡμικυλινδρική καί ἔχει ἓνα μονόλοβο παράθυρο. Ἐπίσης στό κυλινδρικό τύμπανο τοῦ τροῦλλου τέσσερα μονόλοβα παράθυρα δίνουν φωτισμό στό ἐσωτερικό τῆς ἐκκλησίας.

Τό ξυλόγλυπτο εἰκονοστάσι τῆς ἐκκλησίας εἶναι πολύ καλό δημιούργημα τοῦ 17ου αἰῶνα καί ἀποτελεῖ θαυμάσιο δείγμα ἐπίχρυσης ξυλογλυπτικῆς. Στό 17ο αἰῶνα ἀνήκουν καί οἱ δύο μεγάλες φορητές εἰκόνες πού κοσμοῦν τό τέμπλο, ἐκεῖνη τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ (Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΩΝ) καί τῆς Θεοτόκου (Η ΚΥΡΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ). Οἱ δώδεκα μορφές τῶν Ἀποστόλων πού κοσμοῦν τό εἰκονοστάσι στήν ἄνω ζώνη, εἶναι νεώτερης ἐποχῆς.

Στό 17ο αἰῶνα ἀνήκουν ἡ σταύρωση μέ τά λυπητερά πού